

bart er så vanskeligt at løse, konstant holder liv i terrorismen. Så hvis ikke det internationale samfund kan komme med en konstant og vedvarende og helhjertet indsats for at løse dette problem, bliver vi ved med at have terrorisme som vores følgesvend og som vores trussel, og derfor er det simpelt hen utrolig vigtigt, at vi fortsat gør en stor indsats på dette område.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det er Enhedslistens helt principielle opfattelse og holdning, at der ikke findes nogen sag, der kan undskylde overlagt mord på civile. Samtidig har vi også sagt i forlængelse af 11. september, at vi må finde de rigtige midler til at bekæmpe terrorisme, dér må vi gå på to ben.

For det første har vi sagt, at der var behov for et grundigt og godt politiarbejde til at fange de skyldige og sætte dem bag lås og slå. Det kan man jo grine meget ad: en landbetjent til at fange bin Laden, ha, ha, ha, som hr. Peter Skaarup gør. Nej, der skulle selvfølgelig sendes en hel hær af sted, og det er jo også gået fantastisk godt, ikke? Man har jo fanget bin Laden, eller hvordan er det nu lige? Nej, der er behov for et godt politiarbejde.

Så er der behov for, at der bliver gjort en indsats for at gøre noget ved ulighederne og undertrykkelsen i verden. Der er det jo interessant at høre de forskellige talere. Mens man er meget konkret, når det gælder krig og kamp og midler til det og ændring af lovgivning, så bliver det hele lidt mere flydende, når vi begynder at snakke om, hvad vi kan gøre ved ulighederne og undertrykkelsen i verden.

Det er jo sådan, at magthaverne har valgt en politik, hvor man har ført krig mod terror på en sådan måde, at en masse uskyldige mennesker er blevet dræbt. Vi kender ikke det præcise tal, men tusinder, formentlig titusinder af fuldstændig uskyldige mennesker er blevet dræbt eller lemlæstet i krigen mod terror.

Vi har set en politik, hvor man i krigen mod terror allierer sig med undertrykkende regimer, regimer, som notorisk undertrykker deres egen befolkning, mishandler deres egen befolkning, torterer deres egen befolkning, dem har man lavet alliancer med i krigen mod terror. Det er at lade de undertrykte i stikken.

Man har valgt en politik, hvor man har sat FN ud på et sidespor og dermed slået fast, at de

stærkes ret er i orden. Man har ført en politik, hvor man i demokratiets og menneskerettighedernes navn har frataget folk fundamentale rettigheder.

Tag eksemplet med Guantánamo, hvor folk er blevet spærret inde. Man kan sige, at hvis de er skyldige, er det vel i orden, men problemet er, at man ikke ved, om de er skyldige. Mere og mere tyder på, at i hvert fald en del af dem er uskyldige og dermed har været uskyldigt spærret inde i årevis. Derudover er det en politik, hvor man lader milliarderne rulle til militær oprustning, men hvor midlerne til social oprustning og udvikling er blevet skåret ned.

Det er trods alt stadig væk sådan, at selv om man udnævner terrorisme til en stor svøbe – og det er en stor svøbe – så er det jo i småtingsafdelingen, hvis man sammenligner det med, hvor mange mennesker der dagligt dør af sult. Men når det gælder bekæmpelse, bliver det prioriteret langt højere, end når det gælder at bekæmpe årsagerne til, at så mange mennesker dør af sult eller af mangel på rent vand, eller af almindelige sygdomme, som kunne kureres, hvis bare der var vilje til det.

Vi synes, det er på tide, at der bliver gjort status over den politik, at der bliver gjort status over, om verden er blevet et mere sikkert sted at leve i for almindelige mennesker, at der bliver gjort status over, om terrortruslen er blevet bekæmpet, og at der bliver gjort status over, om overgreb og undertrykkelse i verden er blevet mindre.

Vores opfattelse er, at der skal en helt anden prioritering ind i denne her kamp mod terror. Det handler om at give total og uhindret adgang til fattige dele af verden, så de kan sælge deres varer på vores markeder; det handler om at stoppe enhver støtte til regimer, der undertrykker deres befolkninger, det manglede da bare; det handler om at udvikle den internationale retsorden, først og fremmest gennem FN; og så handler det om at gennemtvinge løsninger de steder, hvor der er konflikter, der føder ekstremisme og terrorisme, f.eks. Ruslands fremfærd i Tjetjenien, hvor vi desværre også fra EU's side har set en meget, meget, meget lav profil, og f.eks. den fortsatte israelske besættelse af palæstinensisk land.

Hvis ikke der bliver gjort noget ved de her konflikter, så kan man bruge lige så mange penge, man vil, på militær, man kan lave lige så mange indgreb, man vil, i de demokratiske ret-